

Udtalelse til ”HVIDBOG”

Fællesbestyrelsen
Horslunde Landsbyordning

Som udgangspunkt er bestyrelsen positiv indstillet på, at vi evaluerer på strukturen ved at gå tilbage og se på, hvilket spørgsmål vi ønskede at besvare ved at omlægge specialundervisningsstrukturen, for på den måde at se på om dette spørgsmål blev besvaret, og hvilke nye spørgsmål der så rejser sig, og hvordan vi kan besvare disse. Spørgsmålet var jvf. Hvidbog "Målet med omlægning af specialundervisningsstrukturen var, at flere elever fremadrettet skulle rummes i almenmiljøet ved at skabe rammer i almenmiljøet, der ville muliggøre en højere inklusionsgrad" Det er jvf. "HVIDBOG" blevet opfyldt, og alm. skolerne er lykkedes godt med at skabe gode rammer til denne bevægelse, men der rejser sig i den forbindelse nye spørgsmål, som vi skal prøve at besvare.

Vi havde gerne set, at "HVIDBOG" var lavet i et samarbejde mellem MED udvalgene, bestyrelserne og administrationen og ikke som nu, hvor vi får leveret 42 sider udarbejdet af administrationen alene, som vi skal forholde os til. Uanset hvor åben processen fra nu af bliver, så har "HVIDBOG" lavet en ramme, som vi ser fremtiden igennem, og det er med til at forme det fremtidige arbejde. Som bestyrelse mener vi, det havde været væsentligt mere i tråd med Lolland kommunes værdier og MED aftalen, hvis "HVIDBOG" -altså rammen- var blevet udarbejdet i et åbent og ligeværdigt samarbejde.

1. Skab rammer for samarbejdet mellem almen- og specialområdet for at øge medarbejdernes kompetencer til at varetage inklusionsopgaven.

Vi ved godt, at evalueringen er en opsamling, men vi vil gerne påpege, at vi er kede af, at der skrives, at *"medarbejderne på almenområdet mangler kompetencer og redskaber til at kunne rumme de elever, der tidligere var visiteret til specialundervisning, men som nu inkluderes."* Blandt de personaler vi har ansat i Horslunde, har vi to lærere med en fuld diplomuddannelse i specialpædagogik, vi har en lærer med linjefaget specialpædagogik, en lærer har en Master i professionel vejledning, en pædagog har tidligere arbejdet som pædagogisk konsulent ved PPR, en lærer er tilknyttet som gæsteunderviser på lærerseminariet (specialpædagogik), plus en del af vores personaler har i større eller mindre grad arbejdet med specialundervisning gennem årene. Vi har masser af kompetencer! Hvilket, vi tænker, har den afledte effekt, at samarbejdet mellem specialskolen og distriktsskolen omkring inkludering af elever fra specialskolen i alm. undervisningen lykkes her ude i Horslunde. Denne positive bevægelse vil vi gerne være med til at skabe på andre enheder, evt. via videndeling eller et tættere samarbejde matrikler imellem.

Vi er enige i, at et mere systematiseret samarbejde mellem afdelingerne vil kunne gavne den fremtidige indsats ved evt. en omorganisering af specialskolen, det vender vi tilbage til. Vi kan sagtens se, at de kompetencer, vores dygtige medarbejdere her ude i Horslunde er i besiddelse af, kan gavne bredere i kommunen ved at tænke ud af boksen, hvilket vi ligeledes kommer tilbage til.

2. Kommuniker tydeligt til forældregruppen, hvordan der bliver arbejdet med nye inklusionsindsatser, og at der er skabt økonomisk råderum til disse initiativer

Klar og tydelig kommunikation er altid at foretrække, det kan vi støtte op om! Det tænker vi, der skal fokus på hele vejen rundt. Vi kan f.eks. forestille os et land, hvor videnskabens kartografi er så omfattende, at kun de mest detaljerede af alle kort er tilstrækkelige - Altså kort i målestoksforhold en til en, hvilket vil sige et kort der er lige så stort som landet selv. Det giver slet ikke mening, da kortet ikke bliver et hjælpemiddel i sig selv, men blot en øgning af kompleksiteten... Vi ønsker med denne lille indflyvning at henlede opmærksomheden på informationsophobning: den fejlagtige antagelse, at mere information automatisk fører til bedre beslutninger.

Vi skal omtænke kommunikationen, ikke øge den til målestoksforhold en til en.

Det handler, som vi ser det, ikke om mere kommunikation, men en omtænkning af kommunikationen. En bevidsthed om hvilke mekanismer, der bliver aktiveret, når vi kommunikerer på bestemte måder, i bestemte sammenhænge. Er det etisk at advare mod moral? Hvis vi bruger kommunikationskoden moral, vil der på den ene side være agtelse og på den anden side misagtelse og udfordringen her er, at misagtelse avler væsentligt mere misagtelse end agtelse avler agtelse. Set i det perspektiv kan vi vel godt sige, at det er etisk at advare mod moral. Hvis vi nu ser på den måde, som skoler generelt kommunikerer med forældre på, så er det helt sikkert i moralkoden. "Vil I lige tjekke jeres børns penaltus, der fejl og mangler ved alle," "Nu havde Jesper ikke idrætstøj med igen" "Vil I være søde at følge op på læsningen, der skal læses 15 min hver dag." Hvilket så betyder, at der skydes væsentligt mere misagtelse tilbage til skolen, hvor både personalet og lederen derefter sidder og undrer sig over, hvordan forældrene, og børnene for den sags skyld, kan tillade sig at skrive/tale sådan. Vi lavede for år tilbage en hurtig gennemgang af intra beskeder. Der kunne vi se, at ca. 80% af beskederne fra skole til hjem var i moralkoden. Det har vi arbejdet på, vi er blevet bedre og kan mærke, det har en positiv effekt.

Det er os, som bestyrelse, magtpåliggende at nævne, at en øgning af administrative kompetencer bør forankres ude decentralt. Vi har ikke brug for en opnormering (750.000, -) af den centrale administration, men for en uddelegering af både kompetencer og ressourcer til det decentrale niveau. Mindre central styring, mere frihed og beslutningskompetence ude på skolerne. Ikke mere: "I bestemmer selv, bare I gør som vi siger!" Vi oplever som bestyrelse, en "administration," som har glemt, den er en administration, som skal understøtte arbejdet ude på kommunens skoler og dagtilbud, og handler, som om den er en administration sat til verden for at understøtte sig selv, ved selvopholdende og selvrefererende beslutninger, uden nogen form for inddragelse af hverken medarbejdere eller bestyrelser. Vi oplever det som en skræmmende tendens, der bør stoppes.

3. Fokuser på udviklingen af Specialskolen som én enhed

Psykologerne Daniel Simons og Christopher Chabris filmede i 90'erne to hold kvindelige studerende på Havard, der kastede basketbolde frem og tilbage. Det ene hold havde sorte T-shirts på og det andet hvide.

Se videoen her https://www.youtube.com/watch?v=IGQmdoK_ZfY og se den gerne, inden vi kommer med vores pointe...

Monkey buisness forsøget går for at være et af de mest kendte inden for psykologien og demonstrerer den såkaldte opmærksomhedsillusion: Vi tror, at vi intet overser af det, der er i vores synsfelt. Men i virkeligheden ser vi ofte kun det, vi koncentrerer os om - i ovenstående video at tælle bolde. Det uventede kan godt vise sig at være nok så stort og iøjnefaldende som en gorilla (Hvilket også er derfor HVIDBOG burde være lavet i et samarbejde).

Pointen er, at hvis vi hele tiden fokuserer på, at specialskolen skal være en enhed og bliver ved med at se den vej, så overser vi måske potentialet, der ligger lige foran os, men som vi ikke ser, præcis som gorillaen. Derfor er vi som bestyrelse, på linje med administrationen i forhold til at omorganisere specialskolen.

Vi vil gerne foreslå, at den samlede (special)pædagogiske og (special)didaktiske udvikling/understøttelse samles i en enhed, f.eks. under PPR. Det vil kunne samle både lærere og pædagoger, både fra specialområdet og almenområdet. Så opprioritering af skolekonsulenter / vejledere indenfor det pædagogiske og didaktiske område. Her kan de dygtigste af vores kompetence/ressource personer have en andel af deres arbejde, samtidig med de er tilknyttet deres daglige arbejde. Så vil vi få mulighed for at skabe en fælles pædagogisk udvikling på tværs af afdelinger og skoler... Vi kan også se, at denne organisering spiller godt i tråd med *"Bekendtgørelsen om folkeskolens pædagogiske læringscentre - § 1. Det pædagogiske læringscenter udgøres af skolens vejledere og ressourcepersoner, som i samarbejde med skolens ledelse og lærere arbejder for at fremme alle elevernes faglige og alsidige udvikling og trivsel ved at understøtte, inspirere og udvikle lærernes og pædagogernes didaktiske og pædagogiske praksis og udvikle undervisningsrelaterede aktiviteter for eleverne."*

Vi kunne godt se en øget samhörighed ude på afdelingerne ved at samle organiseringen under en kasket på de forskellige matrikler. I Horslunde kan alt, hvad vi har, bruges af alle! Men det ville give god mening, at øverste beslutningskompetence blev samlet på afdelingen, så der ikke opstår unødvendige udfordringer, det vil give et lokalt, stærkt og handlingsparat ledelsesteam.

4. Afklar, hvordan PPR kan spille en mere understøttende rolle

Se ovenfor

5. Afdæk mulighederne for at skabe kvalitet i transport til specialtilbud

Vi tænker, det ikke kun handler om at afdække kvaliteten, men også en afklaring af hvor mange elever, der kører fra øst mod vest og omvendt.

Vi er som bestyrelse enige i, at der skal tænkes i elevernes selvstændighed. Det virker mærkeligt for os, at elever, der tidligere har benyttet offentlig transport til skole, nu skal køres med specialkørsel, selvom det er samme adresse. Vi ved godt, at specialskolens elever møder 15 min. senere, men det giver da ingen mening at fratage en elev selvstændigheden på den måde.

Kunne vi tænke et samarbejde på tværs af Autisme og center? Forstået på den måde, at elever fra vest, visiteret til Centerafdelingen, kan gå i Horslunde, og elever visiteret til autismeafdelingen, men bor i Øst, kan gå på Blæsenborg... Vi har ikke overblikket, men det er vi sikre på en yderligere undersøgelse i forhold til, hvor mange elever, der køres på tværs i kommunen, kan give os og hvilken afledt effekt ovenstående forslag kan have på transporttid. Uanset hvordan vi vender og drejer det, vil en reduktion i transporttid og deraf en mulighed for at bruge økonomien til undervisning og pædagogisk udvikling, fremfor transport, være en gevinst for alle.

6. Bedre økonomisk styring / incitament

Dette punkt er ikke med i "HVIDBOG," men det havde det måske været, hvis den var udarbejdet i et samarbejde (nævnt tidligere). Det undrer os, at når en del af det, der løb løbsk tidligere, var, at skolerne, inden den nye struktur, ikke havde et økonomisk incitament til at skabe bedre rammer for eleverne i distriktskolen. Sagt på en anden måde, tidligere var det omkostningsfrit for en skole at visitere en elev til et decentralt specialtilbud, hvilket betød, at hvis en elev kunne være i distriktskolen med bare var 4 timers støtte, så kunne vi være i en situation, hvor skolen ikke havde økonomi til fire timers støtte, og da det var gratis at visitere til specialtilbud for den enkelte skole, blev dette valgt i højere grad, hvilket betød, at elever, der ikke skulle have været segregeret, pludselig blev det. Det havde den følgevirkning (tal fra Epinion rapport fra januar 2019) at man fra skoleåret 16/17 til skoleåret 18/19 gik fra 199 elever i specialklasser til 302, altså en stigning på 103 elever eller 52% i andelen af elever i segregerede tilbud. De decentrale specialklasser oplevede den største stigning, de gik fra 112 elever til 188, en stigning på 76 elever eller 68%, de centrale tilbud gik i samme periode fra 87 til 114, en stigning på 27 elever eller 31%. I modellen før denne periode, "købte" skolerne pladser i specialklasserne, men med strukturen "kloge investeringer" forsvandt denne model og dermed det økonomiske incitament. Vi så det derfor som positivt, da pengene igen skulle til at følge barnet, men var en smule uforstående overfor, at dette ikke skulle gælde for Autisme, Center og heltidsundervisningen. Vi har ikke overblikket, men kan vi se en stigning af visiteringer til disse tilbud? Og kan denne evt. stigning bunde i, at det er et omvendt økonomisk incitament til visiteringen?

På bestyrelsens vegne

Leif Utermøhl (Formand) & Lasse Præstegaard (Næstformand)